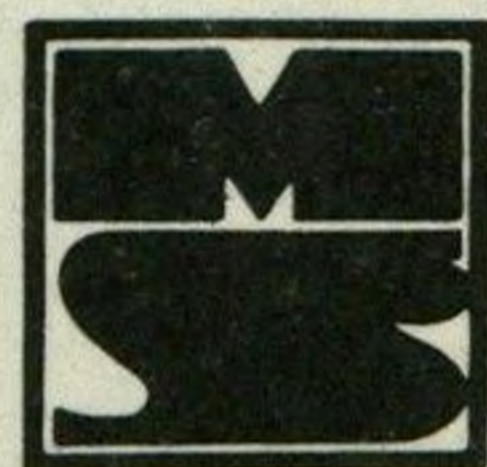

pisničky Fanoša Mikuleckého

Diskotéka
Mladého
světa

SUPRAPHON
STEREO
1117 3310 G

Vínečko bílé
V širém poli studánečka

Mikulecká dědina
Bude večer

Vybral a sestavil Jaromír Nečas

(1) <i>V širém poli studánečka</i>
Jožka Severin a Julie
Kučerová-Severinová	2:42
(2) <i>Až pojedu orat</i>
Jožka Černý	2:12
(3) <i>Jak sa, mamko, vydám</i>
Ludmila Kosková a Marie Prajková	1:53
(4) <i>Polečko zorané</i>
František Fatěna	2:22
(5) <i>Zasvítíl měsíc nad huménko</i>
Julie Kučerová-Severinová	2:13
(6) <i>Ej, povídajú ľudé</i>
Jožka Severin	2:44
(7) <i>V Mikulčicích v dolním konci</i>
Lenka Králová	2:44
(8) <i>Ej, huska, sivá huska</i>
Zdeněk Bařka	2:05
(9) <i>Bude večer*</i>
Jožka Černý	2:25
(10) <i>Mikulecká dědina*</i>
Jožka Černý	3:06
(11) <i>Ej, pole, polečko</i>
Jožka Černý a Maryška Sochorová	2:47
(12) <i>Já su synek z chalúpečky</i>
Vojtěch Račický	2:05
(13) <i>Smutný večer</i>
Ludmila Kosková a Marie Prajková	3:05
(14) <i>Těšičané, Mikulčané</i>
František Fatěna a Vojtěch Račický	3:36
(15) <i>Dobrý večer, frajárečko</i>
Lenka Králová a Zdeněk Bařka	2:46
(16) <i>Bez tebjá, cérečko</i>
Jožka Černý	2:48
(17) <i>Vínečko bílé*</i>
Jožka Severin	2:50

Cimbálová muzika BŘECLAVAN
DK ROH Břeclav (1, 2, 5, 6, 9–11, 16, 17)
primáš JOŽKA KOBZÍK

Cimbálová muzika SLOVÁCKO
ZO SSM Mikulčice (3, 4, 7, 8, 12–15)
primáš PŘEMEK LIČENÍK

Hudební režie Josef Krček
Zvuková režie ing. Stanislav Sýkora

Nahráno 27. a 28. listopadu 1982 v Kulturním domě v Čejkovicích.
— Snímky označené * byly nahrány za účasti obecnstva.

přirozeně srovnávat se skladateli lidových písní z 18. století, kteří žili v odlišných životních a sociálních podmínkách. Fanoš Mikulecký jako člověk nové doby a živého intelektu dospěl sebevzděláním a četbou k daleko vyšší úrovni. Avšak jako starší lidový skladatel opírá se o pevné kořeny lidové tradice svého kraje . . ."

I když se v některých jeho písních projevují vlivy novouherské melodiky a rytmiky, melodicky i textově čechismy nebo slovakismy, je nutno konstatovat, že současná písňová tvorba Podluží čerpá většinou z odkazu Mikuleckého. Další noví tvůrce lze považovat za stoupence jeho školy.

Fanoš Mikulecký zůstává několik let v anonymitě. Až po druhé světové válce se začíná k autorství svých písní hlásit. Jeho další tvorba je již ovlivněna společenskou objednávkou. Nejprve se podřizuje dramatickým plánům (divadelní hry „Cesta zarúbaná“, „Prechovský burič“ aj.), později celospolečenské objednávce pro sbory pro občanské záležitosti, skládá svícové a svatební písně, písně pro dětské sbory i písně družstevní.

„Fanoši Mikuleckému za jeho dílo už nikdo nestiskne ruku, ale stejně se dá cosi udělat — vydat sbírku jeho písní, napsat o něm monografii, vydat gramodesky s Mikuleckého písněmi a trvale je zařazovat do vysílání rozhlasu.“ Tolik zase Jindřich Uher v nekrologu Národopisných aktualit.

Zbývá jen dodat — cosi už bylo vykonáno. Něco dokonce i bez vědomí a možná, že i proti vůli samotného autora. Věříme však, že postupně budou splaceny všechny dluhy jeho památce. Považujme i vydání gramodesky s písněmi F. Mikuleckého za jednu ze splátek památce lidového skladatele.

Cover picture © František Cundrla 1983
Cover design © Dimitrij Gaydečka 1983
Sleeve-note © dr. Slávek Volavý 1983
Odpovědná redaktorka obalu: Vlastimila Vávrová